

Üzenet a falumba

Gólyák vonulását láttam máma reggel,
Falum felé szálltak hatalmas sereggel.
Megüzentem velük, mit kívánok Néked:
Isten áldja meg a jó balajti népet!

Mióta eljöttem, mindig visszavágytam,
De haza az ösvényt sehol nem találtam.
Éjjelente azért gyakran hazatérek,
Szép akkor az álmom, bús az ébredésem.

Nincsen már köztetek egy olyan ember se,
Ki kapuját tárná a jöttömet lesve.
Senki nem vet többet keresztet kenyérre,
Hogy nekem is adjon egy karéjt belőle.

Most már tudom: haza többé nem térhetek.
Nem adott a sors nekem oly hosszú életet.
Utam végén járok, vissza nem fordulok,
Balajti emberek, legyetek boldogok!